

A német nép érdekei a leszerelést és az atomfegyver eltávolítását követelik

A szovjet kormány jegyzékét intézett a Német Szövetségi Köztársaság kormányához

A TASZSZ jelentése szerint Gromiko szovjet külügyminiszter szombaton fogadta Northe követet, a Német Szövetségi Köztársaság ideiglenes moszkvai ügyvivőjét és átnyújtotta neki a szovjet kormány jegyzékét.

A szovjet kormány jegyzékében kiemeli, „milyen végzetes felelősséget vállalnak magukra azok, akik ma Nyugat-Németországban az atomfegyverkezés irányába viszik a dolgokat”.

A szovjet kormány nyíltan felhívja a figyelmet arra a veszélyre, amely felé a Német Szövetségi Köztársaság halad azzal, hogy az atomfegyverkezés útjára lép.

A jegyzék hangoztatja: a nyugatnémet szövetségi haderőnek atomfegyverrel való felszerelése és Nyugat-Németországnak egy európai atomháború tűzfőszékévé változtatása jövőtehetetlen csapást mérne a német nemzeti egység hely-

reállításának ügyére.

Vajon lehet-e majd Németország egységének helyreállításáról beszélni — mutat rá a jegyzék — ha a Németországot jelenleg két államra osztó vonal mentén még atomfegyver gátakat is emelnek.

A szovjet kormány megjegyzi, hogy

a német nép érdekei a leszerelés mielőbbi megvalósítását és az atomfegyver eltávolítását követelik,

mert Németország területe már ma, békeidőben teljesen rendellenes módon olyan színhelyé vált, ahol olyan államok összpontosítanak fegyveres erőket és haditechnikai felszereléseket, amelyek ráadásul még különböző katonai csoportosulások részvevői.

A szovjet kormány úgy vélekedik, hogy

egyetlen olyan lépést sem szabad tenni, amely bármilyen mértékben tovább bo-

nyolíthatná a jelenlegi közép-európai helyzetet.

Befejezésül a szovjet kormány jegyzéke a következőket mondja:

— A szovjetunió kormánya teljes mértékben támogatja a Német Demokratikus Köztársaságnak azt a javaslatát, hogy német területen egyáltalán ne legyen atomfegyver, se külföldi, se német.

Ami a szovjet kormányt illeti, kész megengedni a nyugati hatalmak kormányaival, hogy ne helyezzenek el atomfegyvert Németország területén.

Egy ilyen megengedés sikerét jelentősen előmozdítaná, ha a Német Szövetségi Köztársaság kormánya ebben az ügyben pozitív álláspontot helyezkedne ki.

Northe ügyvivő megígérte, hogy a jegyzék tartalmát haladéktalanul a Német Szövetségi Köztársaság kormányának tudomására hozza.

Egy nap igaz barátok között

Meleg, baráti találkozó színhelye volt vasárnap délelőtti és délutáni a katonas vezényszavakhoz szokott óthalni lakotanya. A Szegedi Ruhagyári dolgozói a szovjet harcosok üzemükben tett látogatását viszonozva, s a kedves meghívásnak eleget téve, meglátogatták a szovjet katonákat. A délelőtti kellemes, szórakoztató műsorral telt el. A ruhagyáriak ismert és népszerű zenekara és a szőlőbenedekesek tartalmas és kiadós műsorral lepték meg a szovjet harcosokat. A szovjet elvtársak nagyon hálásak voltak a zenekar szép művészi teljesítményéért és elismerésüket viharzó katonas tapssal fejezték ki minden műsor-szám után.

A délelőtti program azonban ezzel a szerepléssel nem ért véget, — mert a szovjet emberek örök tulajdonsága a tánc, a muzsika és a jókedv szerete-te, — s csakhamar friss táncdalokba kezdett a katonazenekar, s a lakotanya

udvarán vidám táncba kezdtek a ruhagyári lányok és a szovjet katonák. A lány tangók és lendületes keringők után, — mint ahogy ez szintén szokás a szovjet emberek társaságában, — eredeti orosz népi táncokkal ismertették meg a szovjet harcosok a ruhagyári fiatalokat. A lányok egy ideig irigylkedve nézték a boszorkányos ügyességű táncosokat, de hamarosan maguk is kedvet kaptak az ismeretlen táncfiguráinak megtanulásához.

Délután a sportkedvelők mérték össze erejüket és ügyességüket — a nagyszámú nézősereg biztatása közepett. A futball-mérkőzés volt a legizgalmasabb, ami megelégedésre eldöntetlenül, 3:3 arányban végződött. A röplabdában ellenállhatatlanok voltak a szovjet elvtársak, de a sakkbán — meglepetésre! — a ruhagyáriak győztek. Igaz ugyan, hogy aztán a legjobb szovjet versenyző, Tyerentyev Vitalij Gavrilovics sakkmester szimuláns játszott egyszerre 12 ellen-

jéssel, s minden játszmat megnyert.

A sportmüsor után ugyancsak sor került a közös táncos szórakozásra. A ruhagyáriak olyan jól érezték magukat, hogy alig lehetett a fiatalokat összeszedni, mindenki maradni akart.

Ez a meghitt találkozó ismét közelebb hozta egymáshoz a ruhagyári dolgozókat és a szovjet katonákat, s ismét újabb baráti megegyezést hozott, újabb és újabb baráti összejövetelre. Május elsejére már látásték a sakki- és röplabda-visszavágót, s később sor kerül a második futball-mérkőzésre is.

A találkozás kedves emlény volt a meghívottaknak és a vendéglátóknak egyaránt, hiszen igaz barátok között jártak a ruhagyáriak, s a szovjet harcosok is meggyőződtek már nemegyszer a Ruhagyár becsületének munkásainak baráti, elvtársi ragaszkodásáról. Az üzemi találkozón is, s most, vasárnap is.

A lenini elvek iránti hűségét nyilvánította ki a Szlovák Kommunista Párt kongresszusa

Antonin Novotny elvtárs beszéde

A Szlovák Kommunista Párt bratislavai kongresszusán szombaton nagy beszédet mondott Antonin Novotny elvtárs, a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára. Megállapította, hogy a munkáosztály és a nép túlnyomó többsége megértette azokat a következtetéseket, amelyeket a párt az SZKP XX. kongresszusán után vont le, és azokat az intézkedéseket, amelyeket fokozatosan megvalósít.

Hangoztatja, hogy a pártnak harcolnia kell olyan idegen és

ellenséges nézetek ellen, mint a szociáldemokratizmus, a revizionizmus, a burzsoáz nacionalizmus és más szeparatista irányzatok, mivel „ez a munkáosztályunk, népünk és rendszerünk érdekeivel szöges ellentétben álló ideológia”.

— A kommunista és munkáspártokkal szoros együttműködésben, a szocialista országokkal testvéri szövetségben továbbra is arra törekszünk, hogy egyre erősítsük a Szovjetunió vezető hatalmas szocialista táborunkat — mondotta beszéde befejezésé-

ül Antonin Novotny, a CSKP Központi Bizottságának első titkára.

Szombaton befejeződött a Szlovák KP kongresszusa. A vitákban 39 felszólalás hangzott el. Valamennyi felszólaló helyeselte a párt általános irányvonalát.

A kongresszus leszögezte hűségét a lenini elvek iránt, és a párt egész tevékenységének alapjává az SZKP XX. kongresszusán hozott történelmi jelentőségű határozatokat tette.

Igényes filharmóniai hangverseny Szegeden

A szegedi Bartók Béla Filharmóniai Zenekar, vasárnap délelőtti matinéján Borbély Gyula, az Operaház ifjú karmestere mutatkozott be a szegedi közönségnek. A fiatal művészt jó hír előzte meg, s szereplésével tehetségét kétségtelenül beigazolta. Biztos fellépési, szuggesztív, igen temperamentumos egyéniség, aki a zenekart nemcsak kézben tartja, hanem céltudatosan vezeti. Ért ahhoz, hogy az előadógárdát mindig a maga muzsikálásának főfokáig villanyozza fel. Mozdulatai, mint az egész vezénylesmód, ma már erősen túlsó, s pózolásért hat a szemlélőre. De a külsőségeken túl a hallgató végig lebilincselő, hangzáselményt kap, miután Borbély Gyula őszinte hévvel adja a muzsikát: Beethoven egész hitelesen, de Brahmsnál inkább magát, a maga fiatalos elképzelését arról a kisse fanfary északnémet mesterről.

Komoly, igényes klasszikus zenével, Beethoven Egmont nyitányával, Brahms Hegedűversenyével és az elégius e-moll (IV.) szimfóniával szinte eleve lemond az előadó dirigens a közönségikerről. De a zenei hatás azt mutatta, hogy érdemes volt fáradnia, mert az egyre hajlékonyabb, technikailag fejlődő zenekar látható, s érezhető odaadással követte őt, a hallgatóság pedig felfrissült a klasszikus muzsika szépségeiben.

Pompás uvertürje volt a hangversenynek az Egmont-nyitány, amelynek fény és árnyék hatásait a karmester gondosan kicsiszolta, hogy a záró himnikus győzelmi zenével koronázhassa meg. Itt a teljesítmény belső feszültsége és a felépítés klasszikus formája egyaránt válik dícséretre vezénylőnek és a zenekarnak.

Brahms D-dur hegedűversenye az irodalomnak az a remeke, amely egy szimfóniával egyenértékű. Az átváltja mondanivalójának súlya és a kidolgozásnak csak a beethoveni testvérműhöz hasonlítható poézisa. Ezt azért hangsúlyozzuk, mert az előadás éppen a brahmsi zene költői mélységével, filozófikusan szűkszavú tartalmával, a hangzás tömörségével és a színek sötétebb árnyalataival maradt adósunk. Kovács Dénes, a vendég hegedűművész, kiváló hangszere virtuóz, akit Szeged zeneajongói is szívükbe zártak, de Brahms tolmácsolásában sokkal több a puha líra, mint az a kemény férfiszívű fakadó, fojtott szenvedélyű érzelmi vihar, amely a Brahms-zene sajátossága a versenymű két.

szélső tételében. S a csodálatos II. tétel, ahol a zenekar valóban felszabadultan dalol és beethoveni magasságokban jár, Kovács Dénesnek csak azért nem adott kellő alkalmat képességei kifejtésére, mert a karmester elsiette az egész tétel előadását. A magyar verbunkoshoz közeledő III. tétel virtuóz szölamrajzával azonban a kütűnő vendégművész osztatlan tetszést és megerdelt tapsvihart aratott. A hegedűversenyben, a II. tétel szélesív oboadallamában külön kell kiemelnünk Nagy Imrét, akinek ragyogó képességeit, s meglepő hangját ezúttal is megcsodálhattuk.

A hangverseny második felében került sor Brahms szerkesztő módszerre különösen jellemző IV. szimfóniájának előadására. Kevés művében sikerült a sok részletszépséget olyan gyönyörű formai egységbe foglalni, mint a csupa sóhaj és lemondás I. tételében, a mélyzengésű dallamokban bővelkedő, múltba tekintő II. tételben, a harsányhangú, humor és borús kergető Scherzoban, és végül a klasszikus variációt új életre keltő Passacagliában. A tétel mindannyi hálás művészi feladat a karmesternek. Bor-

bély Gyula nagyszerűen ismeri a vezérkönyv minden részletét, a tematikus szálak egymásbkapcsolódását, de túlmegy Brahmsban és muzsikál a maga módján, több szabadsággal, mint stílusához való alkalmazkodással. Altlában a gyorsított tempók jellemzők interpretációjára. Ezt a II. és III. tételben egyaránt éreztük. A Scherzo hajszolt beállításai különösen idegen a szerző elképzelésétől. Borbély a zenekarral igen figyelemre méltó nyújtott, és néhány ingadozástól eltekintve precíz munkájának eredményében gyönyörködhetünk, ami annál jelentősebb, miután a Rubányi Vilmos vezető karnagy által betanított műsort egyetlen próbával hozta végső formájába.

Az ifjú karmestert és a zenekart melegen tapsolták a hangverseny számai után. Szatmári Géza

Szeretnénk ezúttal a Filharmónia budapesti központjának figyelmét felhívni arra, hogy Szegednek van állami művészi oklevéllel rendelkező, tehetséges karmestere, akinek másfél év előtti filharmóniai szereplése emlékezetes sikert aratott. Miért nem jut ő is a műsorba?

Május elseji ünnepségek a szegedi járásban

A szegedi járás községeiben, falvaiban is vidáman ünnepelnek a dolgozó parasztok május elsején, a munka ünnepén. Rendezett sorokkal felvonulnak, s részt vesznek a naggyűléseken. Utána táncal, dallal töltik el a napot.

A május elseji felvonuló dolgozóknak a munkáosztály harcos ünnepének jelentőségét mindenütt méltatják. Csengelen Hajdu István, Pusztaszeren Tóth Mihály, Kisteleken Farkas István, Balástyán Hegedűs László, Szatmazon Olasz Imre, Sövényháza Gyula Ferenc, Bakson Pest Lajos, Décon Papp Gyula, Kiskundorozmán Róza István, Forráskútán Dégi Imre, Sándorfalván Turai Zoltán, Zsombón Simon Pál, Pusztamérgesen Sajó Gyula, Üllésen Csikós Ferenc, Bördányban Terhes József, Zákányszeken Farkas Sándor, Csorván Szélpál Szilveszter, Öttömösön Stelmeczki Kálmán, Domaszéken Szabó József, Mórakalmán Siklós Sándor, Ásotthalmán Bereczki János, Algyén Dombi Gyula, Gyálaréten Török István, Rösztén Nacsa József, Szőregen Szigeti Béla, Deszken Faragó János, Kükesházán Hanács József, Újszentivánon Daru András, Tiszaszigeten Farkas János, Tápén pedig Bodó István méltatja május 1. jelentőségét.

Szovjet szakszervezeti küldöttség érkezett Budapestre

A szaktanács meghívására Szabad Szakszervezetek Országos Szövetsége részéről delegáció érkezett vasárnap délelőtti Budapestre, a május 1-i ünnepségekre. A küldöttség vezetője V. Korjakin, a kár és más szakszervezeti funkcionáriusok. Megjelent a fogadtatásnál V. Asztafjev, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének tanácsosa,

Lobogózzuk fel házainkat május 1-re

A városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke felkéri a város lakosságát, a házak tulajdonosait, ingatlanok kezelőit, üzemeit, vállalatokat,

intézeteket, intézményeket, hogy a munkáosztály, a világ dolgozóinak nagy ünnepére, május 1-re az épületeket lobogózzák fel.

Rendőri terror Jordániában

Mint a TASZSZ jelenti, a MEN hírgyűnkés szerint Jordánia a külvilágtól elszigetelt katonai fegyvertárrá vált.

Ahmed Naffaa, a MEN hírgyűnkés vezetője, aki most tért vissza Jordániából Kairóba, azt írja, hogy „Amman holt város képét mutatja”. Az üres utcákon csapatok cirkálnak, tankok és páncéltűk vonulnak.

Az Al Masza jelentése szerint Jeruzsálemben a néptömegek összeütköztek a csapatokkal.

A jordániai események nagy felháborodást keltenek az arab közvéleményben.

Az első „fecskék” a vízen

Tegnap a kellemes, szinte nyári idő néhány fiatal annyira felbátorított, hogy bátorodtak — kicsit könnyelműségeből, kicsit fiatalos gondatlanságból — megkezdni a strandidényt. Aki koradélután a hídön átsétált, láthatták, hogy az újszegedi strand oldalán néhány aprócska legény, a fürdőház mellett pedig egy kamasszforma fiatal ember libikolt a Tiszán.

Hogy jó volt-e a víz, azt a fürdőzők tudják. Az apróbbak bizonyosan lakoltak otthon a jakandáll és a nagyobb legényekét is könnyen érheti baj, mert elvégre még mindig csak tavasz van, s ha csúbit is a kellemes napsütés, még sincs itt a fürdőzés ideje.

Gyermekgyilkos szülők kerültek rendőrkézre

Emberi mivoltukból kivétel nélkül gyermekgyilkos szülők

Lottó-szelvényt nyert a lottón

»A Szegedi Néplap vasárnapi számát böngészve, örömmel vettem észre, hogy a »Rejtvény» rovatot kibővítették »Mit fizet a lottóval. Megfejtettem a rejtvényt: ötös találat nem volt. A 4-es találatos (45 darab) 39 267 forint, a háromtalálatos (3511 darab) 251 forint 25 fillér, a kéttalálatos (90 587 darab) pedig 10 forint nyere-ményt fizet.

Remélem, hogy helyes megfejtő csak egy, azaz én leszek, ezért arra kérem a szerkesztőséget, hogy ezúttal ne a szokásos könyvjutalom-ban, hanem néhány lottó-szelvényt jutalmazzák a helyes megfejtőt — írta szerkesztőségünkbe küldött levelében — Balázs Lajos».

Olvasónk levelére íme válaszulunk:

Vasárnapi számunk első oldalán a »Ma» rovat alatt a címek között szerepelt, »Mit fizet a lottó?». Sajnos, az írást hiába keresték kedves olvasóink a lap belsejében, technikai okokból (ez a legjobb kifogás) kimaradt. Helyes a megfejtés, ezért arra kérjük Balázs Lajos olvasónkat, hétfőn jelentkeznie a szerkesztőségünk titkárságán, átvetheti a jutalom lottó-szelvényeket,

ügyében ítélikzik hamarosan a bíróság. A makói Igásküti Állami Gazdaságban lakó Ördögh Mihály korábban elvált feleségétől, — három kiskorú gyermeket hagyva az asszonyra — és összeállt Hichi Rafaellával, aki öt gyermeket vitt magával a vadházasságba. Ördögh Mihály hitese feleségétől bírósági úton visszaszerezte három édesgyermekét közül egyet, mégpedig a legkisebbet, az 5 esztendő Mihalót.

Hichi Rafaella öt gyermekével együtt így kapott helyet az új »családban» a kis Mihály. Am az új asszony nem szívelte a kis jövevényt, és a többi gyerektől különrekesztve »nevelte» — férje tudtával és beleegyezésével, — mégpedig a csirkéiban, ahol a gyermek teljesen atfázott és megbetegedett. A kegyetlen szülők a beteg gyermeket gyógykezelés helyett agyonanyargatták. A kisgyermek testét kicsipkedték el, miközben elgennyesedett mandulagyulladását ráment a szívére és meghalt.

A vizsgálati eljárás és a boncolás megállapította, hogy a kisgyermek teste erős ütéseket nyomtat is magán viselt. Az 5 esztendő Ördögh Mihály gyilkosa, a vadállati borbé bűnt embertelen szülők, a bíróság előtt felelnék tetteikért,